

som er af ikke mindre Bigtighed her end ved andre Undervisningsanstalter af lignende Karakter. Hvad Medsettellen under Nr. 238 angaar, saar jeg se, hvorledes man kan komme ud af det. Hvad der skal med, maa med; men man skal naturligvis være saa sparsommelig som mulig ved dette Kloak-anlæg. — Dernæst har man under Nr. 239 nægtet et Beløb til Indretning af en Svinestald paa Mørup Hovedgaard. Det beklager jeg meget. Man finder, at Summen, 8.500 Kr., er for høj. Jeg skal dertil bemærke at i Fjor blev der paa Nordruplund ifølge Bevilling opført en Svinestald for i alt 15.500 Kr. Hvad der forlanges, er altsaa meget betydelig mindre. Naar nu Mørup Hovedgaards Jorpagter ikke faar dette, stilles han ganske væsentlig ugunstigere end Jorpagteren paa Nordruplund, men hertil er der ganske sikkert ingen Grund, og det er noget, man oprindeligt ikke har tænkt sig. Ganske vist er der ikke givet Løfte eller Udfigter til, at denne specielle Bevilling skulde gives; men da der for et Antal Aar tilbage var Tale om Byggearbejder paa de to Hovedgaarde under Sorø Akademi, blev der af et Underudvalg af Finansudvalget foretaget en speciel Undersøgelse paa Stedet om, hvilke Bygninger der manglede, og hvorledes man mulig efterhaanden kunde afhjælpe Manglerne. Denne Svinestald paa Mørup Hovedgaard var den sidste Foranstaltning, man havde tænkt sig Muligheden af, og hvis man nu vil nægte den, brydes derfor noget det naturlige Forhold mellem de 10 Hovedgaardes Jorpagtere og brydes ogsaa Gangen i de Byggetagender, man havde tænkt sig. Jeg skal naturligvis lade undersøge, om det kan gøres for et endnu mindre Beløb, og i saa Fald er det jo muligt, at man kunde komme til en Forstaelse. — Hvad dernæst Bevillingen til Realskolerne angaar, har jeg jo Sympati med Udvalgets Tanke, at man overhovedet skulde sætte en vis Grænse. Jeg har ikke ment, at Grænsen skulde være netop det Beløb, man for et Par Aar siden er kommen til i Henhold til Forhandlingerne i 1890—1891. Jeg mente, der endnu var noget, der skulde føjes til, men saa troede jeg ogsaa, der var naaet saa vidt, at Realskolerne vare saaledes fordelte omkring paa passende Maade, at man ikke behøvede at gaa højere. Naar nu Udvalget mener, at man skal blive staaende ved dette, har jeg jo Gange forsøgt at faa Udvalget stemt for min Opfattelse, at der skulde noget til, men det er ikke lykkedes mig, og da jeg heller ikke kan antage, at det senere vil lykkes mig, skal jeg altsaa nu slaa mig til No med det. — Dernæst kan jeg ogsaa

tiltræde det, at man vil komme til en Revision af den Fordeling, som finder Sted inden for denne Sum, om 3 Aar; derved er der givet alle Stoler et Par, som i alt Fald medfører, at de ikke kunne beklage sig, hvis der sker en Forandring. Denne Revision vil nu næppe komme til at rette de almindelige Principper, saaledes som det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen) mente; thi de Grundsætninger ere virkelig ikke saa uforstaaelige, som det ærede Medlem gif ud fra. Sagen er, at denne Fordeling har jo aldrig fundet og kan aldrig finde Sted paa rent matematisk Maade, blot som et Regnestykke. Der har altid været taget Hensyn til de individuelle Forhold, ikke blot de rent tilfældige, historiske — eller „Handelen“ som det ærede Medlem udtrykte sig — men ogsaa til de individuelle. Mange Gange finder man Stoler med forholdsvis ringere Elevantal eller med en Klasse, for det er ofte saaledes, at Stolen bestaar i en Klasse, der er over den almindelige Borgerstole, og man maa ikke forundre sig over, at denne Skole faar et højere Tilskud; for det har været begrundet paa det Hensyn, at man har villet hjælpe den over Begyndelsesvanskelighederne, og at det var nødvendigt i Begyndelsen at støtte den stærkere, end den efter Elevantallet eller andre aritmetiske Beregningsmaader vilde have Krav paa. Men der kan naturligvis være Revisionsberettigelse for det første i, at Forholdet kan være undergaaet en Forandring, som maa træve en Undersøgelse af Skolens Virksomhed i forstellig Retning, og det er denne Undersøgelse af hver enkelt Skoles Virkemaade, som blandt andet helst maa være foretagen, inden man strider til en definitiv Omlægning, og det vil tage nogen Tid. — Medens jeg i disse to Punkter, som ere Hovedsagen ved Udvalgets Forslag, maa falde til Føje, tror jeg ikke, at Udvalget egentlig gør Ret i samtidig at udstemme de almindelige Bestemmelser for Understøttelser, som jeg havde opstillet. Udvalget har jo egentlig heller ikke udtalt sig mod dem, men kun ment, at de burde undergives en almindeligere Drøftelse, førend de bleve endelig vedtagne. Jeg tror ikke, at disse Betingelser afvige saa stærkt fra de hidtil gældende eller have en saa uvilksom Karakter i det hele, at man behøvede at vente, og i hvert Tilfælde, naar man nu ikke vil det, saa kan man ikke tage Forslaget saaledes, som det er opstillet af Udvalget, det maa undergaa en meget væsentlig Rettelser ved 3dje Behandling. Thi naar man ikke vil tage denne almindelige Regel, at et vist Tilskud skal være givet af Amt eller Kommune som Betingelse for Statsstil-